

на кілька років. Президент України Віктор Янукович доручив Міністерству інфраструктури та Укртрансінспекції до жовтня розробити порядок ведення такого реєстру та запровадити його.

А поки такої системи не створено, органи місцевого самоврядування погоджують внутрішньообласні маршрути, Укртрансінспекція – міжобласні. Часто це призводить до того, що ці види перевезень «перекривають» один одного. До того ж іноді незрозумілою є процедура відкриття нових маршрутів, а конкурси на виконання перевезень проводять неprozоро.

Єдиний маршрутний реєстр у вигляді комп'ютерної системи дасть можливість перевізнику брати активну участь у формуванні маршрутної мережі. Крім того, це допоможе позбутися «нелегалів», адже система допускати до роботи лише перевізника із повним пакетом необхідних дозвільних документів.

– Усеукраїнська асоціація автотомобільних перевізників вважає ціни на вітчизняні автобуси завищеними. Чому вони дорожчі за іноземні аналоги?

– Бо українські виробники, насамперед Львівський автобусний

завод, не хочуть зважати на ринкові умови. Через це їхню продукцію купують тільки державні та комунальні підприємства. Якщо вони хочуть, щоб лізингові компанії та підприємці стали їхніми клієнтами, слід забезпечити ринкову вартість і ринкову якість. Ми вважаємо, що вітчизняні автобуси мають бути принаймні не дорожчими за іноземні аналоги. Прикро, але найбільше від такої ситуації страждають вітчизняні споживачі, які продовжують їздити в старих напіврозвалених маршрутках.

Вів розмову Олексій СИЩУК.
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

38

Контролюйте і платіть, або Чи вирішить КАДР усе?

Занедбаність житлово-комунального господарства зумовлює низький рівень послуг, що звісно викликає справедливе невдоволення мешканців. І не тільки, власне, сектором ЖКГ, а й владою.

Тож ця сфера є своєрідним камертоном соціальної рівноваги. Де взяти кошти на утримання житлового фонду в належному стані? На це запитання має дати відповідь проект закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення і використання корпоративних амортизаційних депозитних рахунків житлових будинків». Його автор – народний депутат України Євген Морозенко – зареєстрував документ 29 квітня. Проект уже отримав багато відгуків, і позитивних, і негативних. Суть закону полягає у створенні корпоративних амортизаційних депозитних рахунків (КАДР) як додаткових інвестицій на утримання та ремонт житлового фонду. Наповнюватися такі рахунки мають коштами власників і розпорядників житлових приміщень і використовуватися за прямим призначенням – на поточний або капітальний ремонт житлового будинку та його інженерних мереж. У проекті визначено мінімальний щомісячний амортизаційний внесок у розмірі 0,5 грн. за 1 кв. метр загальної площі, проте за рішенням загальних зборів членів житлово-комунальних кооперативів базова ціна може бути збільшена. Тобто в разі прийняття згаданого законопроекту квартплата зросте в середньому на 25–40 гривень. Також проектом передбачено, що контроль за коштами корпоративного амортизаційного депозитного рахунку здійснюють балансоутримувачі, тобто ті само структури, котрі й нині відповідають за ремонт та утримання будинків. Пільгових ставок на внески до КАДР не передбачено.

Проте опоненти законопроекту наполегливо бажають з'ясувати, звідки візьмуть кошти на додаткові витра-

ти літні мешканці, котрі й так ледве живлять на куцу пенсію? Де гарантія, що ЖЕКи перерахуватимуть кошти саме туди, куди треба, і використовуватимуть їх так, як їм наказали загальні збори мешканців?

Житлові співтовариства в нашій країні мають певну специфіку. Так, мешканець багатоквартирного будинку, сплачуючи за комунальним тарифом, вносить кошти, які спрямовуються на утримання будинків і прибудинкових територій. За однокімнатну квартиру її власник щомісячно сплачує приблизно сто гривень. Проте, як правило, з цих коштів не фінансують ремонтів ліфтів, під'їздів чи підвалів. Мовляв, не в усіх будинках комунальної форми власності, що перебувають на балансі ЖЕКів, брудні та не відремонтовані під'їзди, і не всюди у підвалах дзюрчить вода із діркових труб.

Для прикладу наведемо ситуацію у двох приблизно однакових багатоквартирних будинках столиці, розташованих у різних її районах. Так, у Деснянському, комунальний будинок на вул. Закревського, 49-А перебуває на балансі ЖЕКу. Навколо нього тішать око клумби, чисті доріжки, під'їзди виблискують охайними стінами, мешканців радує справний ліфт. Діаметрально протилежна ситуація в одному з будинків Святошинського району на вул. Доброготова, 7 (він також комунальний і перебуває на балансі ЖЕКу): навколо будинку бруд і сміття, а під'їзд нагадує декорації з фільму жажів чи фотографії покинутих житлових споруд у Прип'яті. Окрім того, працюючий ліфт – свято для мешканців, а пройти повз вхід у підвал не затуляючи носа – випробування не з простих. Уся різниця тільки в тому, що у будинку по вулиці Закревського живуть близько десяти жіночок пенсійного віку, котрі періодично відвідують ЖЕК зі скаргами – письмовими й усними, змушуючи комунальників ви-

конувати свої обов'язки. Тож бачимо на конкретному прикладі, яких, поза сумнівом, безліч, що справа не лише в бракові коштів, а й у контролі за їх раціональним використанням.

Тому постає питання, чи не повториться ситуація з новоствореними корпоративними амортизаційними депозитними рахунками? Окрім того, законопроект закладає можливість маніпуляцій для винахідливих чиновників-корупціонерів, які будь-що знайдуть прогалини у законі й обов'язково ними скористаються.

Так, звісно, проблеми в даній сфері є. І вони потребують обмірковування всіх можливих варіантів розв'язання та зважених законодавчих кроків, зокрема у сфері пільг для малозабезпечених, а також контрольних механізмів. Проте, перш за все, мешканці багатоквартирних будинків повинні мобілізуватись і слідкувати за тим, як ЖЕКи витрачають їхні гроші.

Нині в наявному правовому полі набуває поширення утворення ОСББ (об'єднання співвласників багатоквартирних будинків). Як показує досвід, виправданим є те, що мешканці самі встановлюють тариф на квартплату. Крім того, чимало таких об'єднань відкладають 10–15% від нарахувань у так званий фонд розвитку. Ці кошти згодом можуть бути спрямовані на капітальний ремонт будинку або розв'язання інших, визначених самими мешканцями пріоритетних завдань.

Вивчення практики функціонування ОСББ переконливо доводить, що створення таких об'єднань повніше забезпечує реалізацію співвласниками багатоквартирних будинків своїх майнових прав, надає їм можливість реально впливати на ефективність утримання та обслуговування житла.

Тарас РОМАНЮК.